

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-02-28566 טלר נ' בע"מ

בפני השופט עוז ניר נאוי

תובע יעקב טלר

נגד

נתבעת גלובל נטוורקס בע"מ

פסק דין

- 1
- 2 .1 התובע שבפני נרשם לאתר היכריות המופעל על ידי הנתבעת בשנת 2003, בעת שהיה רווק. משך
- 3 שנים, לא התקבלה אצל התובע כל הודעה ו/או הצעה כלשהי.
- 4
- 5 .2 לימים, התובע נישא, נולדה לו ילדה ובתאריך 18.9.2009 החל לקבל הודעות בנוסח: "**חדשות**
- 6 **נפלאות, אירית שלחה לך הודעה**".
- 7
- 8 .3 התובע טוען כי נגרמה לו עוגמת נפש רבה שכן הדבר גרם למתח ביחסיו עם אשתו אשר נחשפה
- 9 להודעות אלה.
- 10
- 11 .4 התובע טוען עוד כי למרות פניות חוזרות ונשנות לנתבעת, לא פסקו ההודעות.
- 12
- 13 .5 לימים ורק לאחר שניתן פסק דין בהיעדר הגנה והנתבעת חויבה בהוצאות, יצרה עם התובע
- 14 קשר מזכירת מנכ"ל הנתבעת לשם תיאום תשלום ההוצאות, ולבקשת התובע, הואילה הנתבעת
- 15 למחוק את כרטיסו של התובע.
- 16
- 17 .6 בשל עוגמת הנפש וכן בשל הפרת "חוק הבזק" בשל משלוח "דואר זבל", כנטען על ידי התובע,
- 18 עתר התובע לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך 30,100 ₪.
- 19
- 20 .7 הנתבעת לא חלקה על משלוח ההודעות לתובע, אלא ציינה כי אין מדובר ב"דואר פרסומי" אלא
- 21 בפניות מגולשות אחרות באתר, אשר לנתבעת אין שליטה עליהן. הנתבעת טענה כי פניות אלה
- 22 אינן עונות להגדרה של משלוח "דבר פרסומי" לפי חוק הבזק, ולפיכך אין לחייב את הנתבעת
- 23 בתשלום פיצוי כלשהו.
- 24
- 25 .8 יתרה מכך טענה, כי הפסקת קבלת ההודעות היתה בידי של התובע אשר יכול היה להיכנס
- 26 לכרטיס אותו הגדיר בעת שנרשם, ולסמן כי אינו מעוניין בקבלת הודעות; משלא עשה כן אין לו
- 27 לחלין אלא עצמו.
- 28
- 29 .9 הנתבעת ציינה עוד כי משנתקבלה התביעה נמחק כרטיסו של התובע.
- 30
- 31 .10 לאחר שעייתי בכתבי הטענות ושמעתי את העדויות החלטתי לקבל את התביעה בחלקה.

1 מתוך 4

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-02-28566 טלר נ' בע"מ

- 1
2 11. גרסת התובע היתה מהימנה עלי; מעיון במסמכים שהוצגו על ידי התובע (ת/1) וכן מנספחי כתב
3 התביעה, עולה כי התובע אכן פנה אל הנתבעת בבקשות שלא לשלוח אליו הודעות נוספות שכן
4 הוא נשוי באושר והדבר פוגע בחייו האישיים.
5
6 12. פניה ראשונה לא הועילה, והתובע שב ופנה לנתבעת (כעולה מנספחי התביעה), תוך שפרט את
7 כתובת המייל שלו ואף את מספר הטלפון שלו ליצירת קשר טלפוני, לשם בירור ותיאום.
8
9 13. אין מחלוקת כי ההודעות התקבלו אצל הנתבעת אשר אף השיבה לאחת מהן (ת/1).
10
11 14. יתרה מכך. נציג הנתבעת אמנם טען כי נכתב במפורש בעמוד בו הופיעה ההודעה, כי אין לשלוח
12 הודעות מייל לכתובת ממנה נשלחה ההודעה אצל הנתבעת (ראה ת/2). יחד עם זאת, נציג
13 הנתבעת אישר כי פניות התובע אכן התקבלו אצל הנתבעת אך לא אצל הגורמים המתאימים
14 (עמוד 6, שורה 17 לפרוטוקול).
15
16 15. כלומר, אין מחלוקת כי הנתבעת קיבלה את פניותיו של התובע ולא מחקה את כרטיסו. תמיכה
17 לקבלת פניות התובע אצל הנתבעת הינה אף העובדה כי הנתבעת צרפה פניות אלה במהלך הדיון
18 במסגרת נ/1 - משמע אין מחלוקת כי ידעה עליהן ולמצער היה עליה לדעת אודותן.
19
20 16. בנוסף, התובע הציג תשובה שניתנה על ידי הנתבעת (ת/1), ממנה עולה כי למרות טענות הנתבעת
21 ולמרות הכיתוב: "נא לא להשיב למייל זה", הרי שהנתבעת השיבה לתובע ואישרה את פנייתו
22 ואף דרשה פרטים לשם מחיקת הכרטיס (ראה ת/1).
23
24 17. התובע העיד כי שלח מייל נוסף (עמוד 8, שורה 5) אך דבר לא עזר והנתבעת המשיכה
25 בהתעלמותה.
26
27 18. בניגוד לטענת הנתבעת כי לאחר הגשת התביעה נמחק כרטיסו של התובע, הציג התובע 4
28 הודעות נוספות אשר נשלחו אליו לאחר הגשת התביעה (ראה ההודעות אשר סומנו 16-19
29 במסגרת ת/2).
30
31 19. כלומר אף הגשת התביעה, לא הועילה והנתבעת המשיכה במחדליה.
32
33 20. כאמור, התובע העיד כי רק לאחר שניתן פסק דין ומזכירתו של מנכ"ל הנתבעת יצרה עימו קשר
34 לשם תשלום ההוצאות שנפסקו לטובתו, הסב התובע את תשומת ליבה כי הודעות ממשיכות
35 להישלח ורק אז הואיל הנתבעת ומחקה את הכרטיס.
36
37 21. התנהלות רשלנית זו של הנתבעת כשלעצמה מזכה את התובע בפיצוי בגין עגמת הנפש שנגרמה
38 לו.
39

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-02-28566 טלר נ' בע"מ

22. אוסיף ואציין כי לא היה די בהודעות כלליות שנשלחו בנוסח האמור לעיל, אלא התובע הציג אף הודעות נוספות שנשלחו אליו (ת/3), הודעות אשר כוללות תמונות בעלות מסר מיני ואין לי ספק כי אף קבלתן הסבה עוגמת נפש לתובע ולאשתו.
23. אינני מקבל את טענות הנתבעת כי התובע יכול היה בעצמו לגרום לביטול משלוח ההודעות שעה שהנתבעת קיבלה את פניות התובע והלכה למעשה התעלמה מהן. במקרה זה סביר בעיני כי דווקא הנתבעת אשר שולטת באתרה וזהו עיסוקה, תהא הגורם היעיל למחיקת כרטיסו של התובע. אי מחיקת כרטיס התובע והמשך משלוח הודעות לתיבת הדואר של התובע, שעה שהנתבעת יודעת כי התובע אינו מעוניין בכך, מתפרשת בעיני אף כחוסר תום לב.
24. די בטעמים אלה כדי לפסוק לתובע פיצוי.
25. אוסיף ואתייחס לטענות התובע כי עילה נוספת לפיצוי הינו **חוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב-1982 (תיקון 40)**, בו נקבע, בין היתר, כי "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת...ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש..." [סעיף 30א (ב) לחוק].
26. אינני מקבל את טענת הנתבעת כי משלוח ההודעות אינו עולה כדי "דבר פרסומת" כהגדרתו בסעיף 30א (א) לחוק - "מסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת" - שכן לטעמי וכעולה מות/3, מדובר במסר מסחרי אשר ברור כי מטרתו לגרום לתובע להמשיך את התקשרותו עם הנתבעת ולגרום לתשלום דמי מינוי, אם על ידי התובע ואם על ידי שולח/ת ההודעה.
27. התובע הודיע כאמור על סירובו ואין מחלוקת כי הודעותיו התקבלו אצל הנתבעת, ומשכך אסור היה לנתבעת להמשיך ולשלוח לתובע הודעות והיה עליה לגרום לסגירת כרטיסו לאלתר.
28. בשולי הדברים אציין כי נציג הנתבעת ציין כי בשנת 2009 הפרידה הנתבעת את פעילותה והקימה 6 חברות אשר כל אחת מהן קיבלה תת פעילות אחרת; אחת מהן הפעילה את האתר בו נמצא כרטיס התובע - "בליינד דייט 2009". לנציג הנתבעת לא היה הסבר מדוע לפתע בשנה זו החלו להשלח הודעות לנתבע לאחר ששנים לא התקבלה אצלו כל הודעה; הנציג אף השיב כי אינו יודע אם התמונות בת/3 הינן תמונות של אותן נשים אשר אכן פנו לתובע.
29. לטעמי, משהוקמה חברה חדשה אשר החלה להפעיל את האתר ואשר אין מחלוקת כי הינה אישיות משפטית נפרדת מן הנתבעת, היה מקום לקבל את הסכמת המנוי מחדש, אף אם מדובר במספר לא מבוטל של מנויים. הסכמה נוספת זו לא ניתנה בשנת 2009 ואף מטעם זה הנני סבור כי הוראות חוק הבזק הופרו.
30. עוד אוסיף כי התנהלות זו של הנתבעת מעוררת תמיהות לגבי טיב הפניות לתובע אשר כאמור משך שנים לא קיבל כל הודעה, ולפתע, שש שנים לאחר שנרשם, החל לקבל הודעות רבות - 19 במספר בפרק זמן קצר יחסית של כשנה. הואיל ולא הוצגו ראיות בענין זה אינני יכול לקבוע

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

ת"ק 10-02-28566 טלר נ' בע"מ

- 1 ממצאים לגבי טיבן של פניות אלה - האם אכן מדובר בפניות יזומות אם לאו, כפי שכיוון התובע
 2 בטיעוניו.
 3
- 4 31. באשר לפיצוי - סעיף 30א (י) לחוק הבזק הנ"ל מאפשר לבית המשפט לפסוק פיצויים בסכום של
 5 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובשים לב לכך כי נשלחו 19
 6 דברי פרסומת, אני מחליט לחייב את הנתבעת בפיצוי בסך 300 ₪ בגין כל דבר פרסומת ובסך
 7 הכל בסך 5,700 ₪. כמו כן תשא הנתבעת בהוצאות התובע בסך 1,000 ₪. הסכומים ישולמו
 8 בתוך 30 יום שאם לא כן ישאו ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום הגשת התביעה ועד התשלום
 9 בפועל.
 10
- 11 32. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי, מחוז מרכז, בתוך 15 ימים.
 12
- 13 המוכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים בדואר רשום.
 14
- 15 ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ב, 14 דצמבר 2011, בהעדר הצדדים.
 16
- 17 עוז נר נאו', שופט
 18
 19
 20
 21
 22